

LÒNG THA THỨ CỦA THANH NIÊN CÔNG GIÁO LIBAN

Ghasibé Kayrouz chào đời tại làng Nabha, thuộc miền Bekaa, miền Nam nước Liban, trong một gia đình Công Giáo thật đạo đức.

Năm 11 tuổi - vì gia cảnh nghèo - Ghasibé một mình lên thủ đô Beyrouth học nghề thợ mộc, kiếm kế sinh nhai hầu phụ giúp gia đình. Cậu bé Ghasibé luôn tỏ ra vui tươi. Cậu thường nói:

- Là tín hữu Kitô, chúng ta phải biết biến đổi đau khổ thành niềm vui, có thể chúng ta mới xứng đáng mang danh hiệu của Thầy Chí Thánh!

Năm 17 tuổi, Ghasibé rời thủ đô trở về làng cũ, vì thân phụ vừa qua đời. Chàng thay thế cha cáng đáng gia đình. Nhưng Ghasibé không tìm ra việc làm. Chàng dâng hiến thời giờ dạy giáo lý cho trẻ em, giúp chúng hiểu biết chân lý về THIÊN CHÚA. Đó là niềm vui và lẽ sống đời chàng. Cùng lúc, Ghasibé cảm thấy lòng dâng lên niềm ước nguyện trở thành Linh Mục của Đức Chúa GIÊSU. Nhưng không chủng viện nào mở cửa đón tiếp vì anh vừa nghèo vừa thiếu học. Sau cùng, các Cha dòng Tên ở Tanaiil đón nhận anh, nhưng quá trễ vì giờ anh đã điếm.

Năm 1975 là thời điểm sôi sục tại Liban. Các tín hữu Kitô bị nghi ngờ là phản bội quốc gia dân tộc. Ghasibé ý thức sâu xa hoàn cảnh đau thương của đất nước. Anh lập đi lập lại:

- Là tín hữu Kitô, chúng tôi không oán thù. Bởi lẽ, nếu oán thù thì chúng tôi sẽ trở nên giống kẻ thù và như thế, chúng tôi phản bội sứ mệnh Kitô của chúng tôi.

Ghasibé Kayrouz không phản bội. Nhưng anh bị kẻ khác phản bội. Ngày 22-12-1975 anh trên đường trở về nhà mừng lễ Giáng Sinh. Anh được chở tới một ngã tư và bỏ đó. Anh còn phải đi bộ quãng đường dài 15 cây số nữa mới đến nhà. Chợt anh trông thấy chiếc xe hơi của bạn bè cùng đi về hướng đó. Anh vẫy tay xin đi nhờ một đoạn đường. Anh tin chắc họ sẽ dừng lại. Họ dừng lại thật, nhưng không phải để giúp anh mà là để giết anh. Họ nhả súng bắn vào người anh. Anh gục ngã trên vũng máu, hưởng dương 24 tuổi.

Anh bị chính người đồng hương phản bội và giết chết. Nhưng anh đã tha thứ cho họ rồi. Sau khi anh chết, người ta tìm thấy tờ di chúc tinh thần viết cách đó không lâu. Xin trích dịch vài điểm chính trong tờ di chúc của anh Ghasibé Kayrouz:

- Khi đọc tờ di chúc tôi viết, có lẽ người ta sẽ nói là một người nào khác viết thay tôi. Trong thời gian này, hết mọi người Liban đều bị đe dọa. Chính vì tôi cũng là một người Liban nên tôi tự trông thấy mình bị bắt và bị giết trên đường về làng tôi ở Nabha. Và nếu linh cảm đúng, thì tôi xin viết đôi hàng để lại cho

gia đình, cho dân làng và cho xứ sở tôi. Tôi nói với mẹ và các em gái tôi rằng: Đừng buồn, hay ít ra đừng khóc và đừng than vãn quá độ; sự vắng mặt này cho dù dài cách nào đi nữa thật ra cũng chỉ ngắn thôi: rồi chúng ta lại gặp nhau, chắc chắn thế, rồi chúng ta lại gặp nhau trên nơi vĩnh cửu ở Thiên Đàng. Nơi ấy chúng ta sẽ tìm thấy niềm vui. Chúng ta chỉ buồn, nếu chúng ta bị xa lìa nhau. Nhưng đừng sợ, lòng Nhân Từ THIÊN CHÚA sẽ quy tụ chúng ta với nhau. Con chỉ xin mẹ và các em một điều là hãy tha thứ cho những người đã giết con. Hãy cùng con cầu nguyện rằng: "Xin cho máu con đổ ra, dù là máu của người tội lỗi, cũng góp phần cứu vớt đất nước Liban. Ước gì máu con hòa với máu của tất cả nạn nhân thuộc mọi tôn giáo khác nhau, được dâng hiến để cầu cho hòa bình, cho tình yêu và cho sự hòa hợp. Ước gì cái chết của con dạy cho con người biết thương yêu nhau". Xin THIÊN CHÚA an ủi, chăm sóc và giúp đỡ mẹ cùng các em. Đừng sợ hãi, con chẳng tiếc nuối gì thế gian này cả. Con chỉ tiếc một điều là mẹ và các em buồn. Hãy cầu nguyện, cầu nguyện, cầu nguyện và yêu thương kẻ thù

chúng ta.

- Hãy biến đám táng của con thành một lễ truyền chức linh mục.

- Khi viết những hàng này tôi nghĩ đến mọi người, không trừ ai: các bạn đồng lớp và bạn bè. Tình thương triu mến của tôi dành cho bạn bè được diễn tả qua niềm hy vọng. Tôi nghĩ là mình đã tìm ra một câu nói thích hợp: "Xin các bạn hãy cầu cho tôi, hãy kính sợ THIÊN CHÚA và hãy yêu thương nhau".

- Xin mọi người tha thứ cho tôi vì tôi là kẻ tội lỗi trước mặt tất cả. Hãy can đảm lên. Tôi, kẻ tội lỗi, trong Đức Chúa KITÔ GIÊSU, Đấng Cứu Độ. Ký tên, Ghasibé Kayrouz.

... "Được chia sẻ những đau khổ của Đức KITÔ bao nhiêu, anh em hãy vui mừng bấy nhiêu, để khi vinh quang Người tỏ hiện, anh em cùng được vui mừng hoan hỷ. Nếu bị sỉ nhục vì danh Đức KITÔ, anh em thật có phúc, bởi lẽ Thần Khí vinh hiển và uy quyền, là Thần Khí của THIÊN CHÚA, ngự trên anh em"
(Thư 1 của thánh Phêrô 4,13-14).

(Daniel-Ange, "Les Témoins de l'Avenir", Le Sarment FAYARD, 1989, trang 286-292)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt